PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XL – Nr. 10 897 | 4 PAGINI – 50 BANI | Joi 27 decembrie 1984

În întîmpinarea aniversării Republicii

CONSTRUCTORII DE MAȘINI DE LA MÎRȘA FRUNTAȘI ÎN PRODUCȚIE ȘI ÎN SPORT

Prestigiosul colectiv de oameni ai muncii de la Întreprinderea mecanică Mîrșa, unitate etalon a județului Sibiu, a raportat la 13 decembrie îndeplinirea sarcinilor de plan pe întregul an. Bilanțul la zi al activității constructorilor de mașini mai cuprinde, pe lingă îndeplinirea sarcinilor pe primii 4 ani ai cincinalului, depășirea cu 4 la sută a planului la producția fizică și cu 23 la sută a sarcinilor anuale la export.

Harnicii constructori de la Mîrșa și-au făcut o adevărată obișnuință din a se întrece nu numai în realizarea sarcinilor de producție, ci și pe terenul de sport. Astfel, sub egida marii competiții sportive naționale „Daciada", asociația sportivă „Carpați" Mîrșa a organizat numeroase întreceri la care participanți au fost oamenii muncii din secțiile și sectoarele de producție, tineretul din căminele întreprinderii și elevii de la Liceul industrial, unde învață viitorii meseriași ai întreprinderii. Una dintre multele întreceri a fost „Cupa Carpați" la minifotbal, încheiată recent. Finala și-au disputat-o secțiile de producție 210 și 730, victoria revenind primei echipe cu 2–0. Pe locurile 3 și 4 s-au situat secțiile 610 și 640. Au luat parte 12 echipe împărțite în două serii. Așa după cum ne-a informat secretarul asociației sportive, **Mircea Simulenciu**, la 16 decembrie au început întrecerile de handbal și tenis de masă dotate cu **„CUPA 30 DECEMBRIE"**. La handbal s-au înscris 12 echipe, iar la tenis de masă 40 de participanți.

De asemenea, iubitorii sporturilor hibernale se pregătesc pentru cea de a II-a ediție a „Cupei Carpați" la schi și săniuș, programată la Păltiniș, în prima parte a lunii ianuarie 1985.

Iată, deci, că pe lingă activitatea de performanță — asociația „Carpați" are echipe în prima divizie la handbal (m), judo și haltere, iar la fotbal în

Ilie IONESCU — coresp.

(Continuare în pag. 2-3)

O amplă acțiune de selecție întreprinsă în toate județele țării

ÎN CANOTAJ, „VÎNT AJUTĂTOR" – MUNCA, PASIUNEA, SERIOZITATEA

După J.O. de la Los Angeles s-a alcătuit un clasament cu **aportul sporturilor la strălucitorul bilanț olimpic românesc.** Pe primul loc s-a aflat canotajul: **opt echipaje — opt medalii. ȘASE DE AUR ȘI DOUĂ DE ARGINT !** Asta la seniori. Juniorii au strălucit și ei vara trecută, la C.M. de la Jönköping, din Suedia: **o medalie de aur, una de argint și una de bronz.** Recoltă bogată, muncă răsplătită !

Acum ramerii și vîslașii și-au reluat activitatea. În „pauza" dintre ultimele două sezoane, **Elena Horvat** a devenit Florea. **Valeria Răcilă** și **Marioara Popescu** au devenit studente la I.E.F.S., antrenorul emerit **Gheorghe Gheorghiu** a devenit pensionar, **vremea — ca și apa — nu stă pe loc !** Pe loc stau doar balizele cele bine ancorate în inima lacului, geamandurile nevăzute care pornesc de la pontoanele Școlii românești de canotaj, **formînd marele culoar al muncii și seriozității.**

În lumea aspră dintre maluri, seriozitatea se logodește cu apa cea nestatornică, iar deprinderea de a munci se învață înainte de a urca în barcă. **Sanda Toma, Valeria Răcilă, Adriana Chelariu** și celelalte medaliate olimpice au cunoscut întîi asprimea acestui sport, apoi au făcut cunoștință cu ramele și vîslele. Veniseră în București, împreună cu 70 de tinere selecționate din 70 000, și în săptămîna rezervată testelor rîndurile se subțiaseră bine de tot...

Anul acesta s-a făcut din nou selecție. Au plecat antrenorii în toate județele țării, au căutat, au bătut sate și orașe, iar din aproape 100 000 de tineri și tinere au invitat, la recenta selecție din Capitală, 170. A fost o săptămînă de mari eforturi. Pe poarta tot mai strîmtă a performanței se intră anevoios. Parte din selecționabili erau munteni — oameni obișnuiți mai mult cu bradul, decît cu stuful — flăcăi și fete mîndre de prin părțile Vrancei (**Costică Marin**, din comuna Garoafa), ori de pe

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2-3)

ZI DE ZI, SĂ NE ANTRENĂM TRUPUL ȘI CREIERUL

De vorbă cu acad. NICOLAE TEODORESCU

— Tovarășe academician, prestigiul dumneavoastră de matematician este internațional. Înainte de a vă aborda în probleme de sport, vă rog să-mi îngăduiți o întrebare: ați fost un „copil minune" în domeniul care v-a consacrat ?

— În școala primară...

— Adică, dacă avem în vedere anul nașterii dumneavoastră, menționat în Micul dicționar de personalități ale științei, prin 1915—1919...

— ...mă jucam și cu aritmetica. Eram doar copil. În cursul inferior, cum ar fi azi clasele V—VIII, am fost, însă, pot spune, chiar foarte slab la matematici. Schimbîndu-se apoi profesorul de matematici s-au schimbat și lucrurile. Astfel, în vreme ce profesorul de gimnastică Boian ne bătea peste picioare, ca să nu mai jucăm fotbal, zicînd că ne anchilozează, profesorul de matematici Focșa ne îndemna să ne abonăm la o anumită revistă de matematici, zicînd că ne prinde bine. L-am ascultat. Prima problemă pe care am rezolvat-o mi-a redeschis, miraculos, pofta pentru matematici, fără să mă îndepărteze însă de terenul de sport aflat, pe vremea aceea, cam pe unde este azi Teatrul Național. Veneam seara acasă cu picioarele zdrelite de la fotbal, mi le pansam și mă apuca miezul nopții rezolvînd probleme de matematici. Acel profesor de matematici, deloc fioros, cum erau considerați pînă nu demult dascălii din această disciplină, ci, dimpotrivă, cuceritor prin „materia sa", ne-a ajutat pe noi, cei de la Liceul „Spiru Haret", să transformăm „Val-vîrtej"-ul nostru dintr-un „unsprezece" anchilozat într-o echipă de fotbal redutabilă, care să-i țină piept și chiar să o întreacă pe cea a Sportului studențesc.

— Un naiv v-ar întreba : vreți să demonstrați că dacă n-ați fi rezolvat probleme de matematici n-ați fi fost în stare să rezolvați și probleme de fotbal ?

— M-am referit la o experiență personală. Și anume, după orele de învățătură, mă relaxam făcînd sport, iar

după orele de sport mă relaxam... învățînd.

— Și care ar fi, mai pe înțelesul tuturor, mecanismul acestei relaxări ?

— Deși era împotriva fotbalului, profesorul Boian ne cerea să facem în fiecare dimineață gimnastică de înviorare, explicîndu-ne, atît din punct de vedere mecanic, cît și fiziologic, care este efectul acestor exerciții asupra organismului nostru: ele activează circulația sîngelui, în vederea hrănirii creierului dimineața, pentru eforturile necesare în timpul zilei. Copiii nu prea înțelegeau acest efect, fiind la vîrsta a-

Horia CRISTEA

(Continuare în pag. 2-3)

Cunoscuții antrenori Gica și **Petre Deac** promit, împreună cu colegii lor, frumoase afirmări ale reprezentanților celui mai tînăr centru al înotului nostru. Asemenea acelora obținute de ei în colectivul băimărean, în care printre „speranțe" se află **Andrea Szigyarto, Stela Pura, Simona Spaia, Ramona Terșanschi**, fotografiate de Iorgu BĂNICĂ în bazinul piteștean, la o recentă competiție, împreună cu P. Deac, primul lor antrenor

APA NU SE LINIȘTEȘTE NICIODATĂ ÎN BAZINUL PITEȘTEAN...

Intrat rapid, practic imediat după inaugurare, în circuitul competițional — debutul constituindu-l chiar o întrecere internațională — Complexul olimpic de natație din Pitești are „viața" sa și dincolo de animația specifică manifestărilor sportive. În această splendidă bază a sportului românesc, ce-și impresionează prin eleganță și funcționalitate oaspeții din țară și, în egală măsură, pe cei de peste hotare, se desfășoară cotidian o activitate din plin, poate mai puțin spectaculoasă decît atmosfera de concurs, dar cu efecte cu adevărat remarcabile. Pentru că modernul edificiu, unde se simte mîna și grija gospodarului (șeful complexului — ing. Adrian Nicolescu), *a devenit iute un loc mult căutat de locuitorii frumosului municipiu argeșean. Mai cu seamă*

de cei mai tineri dintre ei, ambiția piteștenilor fiind ca întreaga populație școlară să deprindă tainele plutirii pe apă. Cîteva mii de copii au și trecut prin centrul de inițiere, cei mai dotați dintre aceștia constituind acum grupele de performanță ale C.S.M. sau C.S.Ș. Iar acțiunea continuă. Non-stop...

Sigur, în cel mai tînăr centru al natației românești a fost nevoie, mai întîi, de o deosebită muncă organizatorică. Nu existau instructori. S-au organizat cursuri și acum sînt aproape 50. Nu erau arbitri (sînt foarte necesari aceștia la înot, chiar dacă aparent lucrurile se prezintă puțin altfel). S-au făcut iarăși cursuri, cu mai bine de 70 de absolvenți, în fruntea proaspătului colegiu județean aflîndu-se Mihail Naum Teodorescu, *nimeni altul decît tînărul și atît de inspiratul arhitect al frumoasei construcții.*

Și nu în ultimul rînd, au

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2-3)

FESTIVALUL PIONIERESC DE JUDO O REUȘITĂ A SPORTULUI DE MASĂ

● întrecerile au fost dominate de bucureșteni

(Amănunte în pag. 2—3)

ÎN PLINĂ VACANȚĂ DE IARNĂ !...

Bucuriile vacanței, ale celei de iarnă, ca acum, sînt multiple, de la simple hîrjoane cu zăpadă, la animate alergări (ca în imaginea de față pe care fotoreporterul nostru **I. Bănică** a surprins-o zilele acestea pe una din aleile Parcului tineretului din Capitală), inițiere în schi și patinaj — pentru mulți copii și tineri chiar perfecționare — sau concursuri de săniuțe. Toate, oferind bucuria mișcării în aer liber, se identifică cu nevoia de destindere, de recreere.

